

Neth. 17

EF

Typ.
Rekestnr. 283/94/MA.DIV

BESCHIKKING VAN HET GERECHTSHOF TE 's-HERTOGENBOSCH,
Zesde Kamer, d.d. 28 oktober 1994, gegeven in de zaak
van:

de vennootschap naar Duits recht
KARL F. UNGERER GmbH,
gevestigd en kantoorhoudende te Pforzheim,
(B.R.D.),
appellante, tevens incidenteel geïntimeerde,
nader te noemen Ungerer,
procureur mr J.E. Benner,

t e g e n :

de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
RAPID METAAL B.V.,
gevestigd en kantoorhoudende te Maastricht,
geïntimeerde, tevens incidenteel appellante,
nader te noemen Rapid,

op het hoger beroep, ingesteld bij een op 28 juni 1994
ter griffie van dit Hof ingekomen verzoekschrift, van
een op 15 juni 1994 door de President van de Arrondis-
sementsrechtbank te Maastricht tussen Ungerer als
verzoekster en Rapid als verweerster gegeven beschik-
king.

1. De eerste aanleg

Het Hof verwijst naar de inhoud van het aan deze
uitspraak gehechte afschrift van die beschikking.

2. De procedure in hoger beroep

Als voormeld in hoger beroep gekomen, heeft Ungerer
onder overlegging van producties vier grieven tegen
die beschikking aangevoerd en verzocht deze te vernie-
tigen en, opnieuw rechtdoende in hoger beroep, aan
haar bij beschikking, uitvoerbaar bij voorraad, verlof
te verlenen om de scheidsrechtelijke uitspraak van 8
februari 1994 in Nederland ten laste van Rapid ten
uitvoer te leggen met veroordeling van Rapid in de
kosten van beide instanties.

Bij verweerschrift, ter griffie van het Hof ingekomen
op 31 augustus 1994, heeft Rapid de grieven van Unge-
rer bestreden, incidenteel appel ingesteld, in het
incidenteel appel een grief voorgedragen en het Hof
verzocht:

Primair: de beschikking a quo te vernietigen en
in hoger beroep rechtdoende, alsnog het gevraagde
verzoek tot tenuitvoerlegging van de scheidsrech-
terlijke uitspraak, op 8 februari 1994 door het

Voor gresse/afschrift proc.app.
Voor gresse/afschrift proc.gelint.
Voor afschrift Rechtsbank te Maastricht
verzonden op 11-11-94

Internationaal Hof van Arbitrage, zetelende te Kopenhagen, in de zaak tussen Ungerer en Rapid gewezen, te weigeren;

subsidiair: de beschikking van de Arrondissementsrechtbank te Maastricht d.d. 14 juni 1994, eventueel onder aanvulling en/of verbetering van de gronden, te bevestigen;

primair en subsidiair: Ungerer in de kosten van beide instantiën te veroordelen.

Het Hof heeft kennisgenomen van:

- een brief d.d. 13 juli 1994 van de raadsman van Rapid;
- een brief d.d. 21 juli 1994 van de procureur van Ungerer
- een brief d.d. 23 augustus 1994, met producties, van de raadsman van Ungerer, en van het deze procedure inleidende rekest, door de raadsman van Ungerer toegezonden bij telefaxbericht van 29 augustus 1994,
- een faxbericht d.d. 1 september 1994, met een bijlage, van de raadsman van Rapid en,
- een brief d.d. 2 september 1994, met produkties, van de raadsman van Rapid.

Ter terechtzitting met gesloten deuren van 9 september 1994 zijn door het Hof gehoord: de raadsman van Ungerer, alsmede de raadsman van Rapid.

3. De gronden van het hoger beroep

De grieven luiden:

In het principaal appel:

Grief 1:

Door in stede van het verzoek tot tenuitvoerlegging toe te staan de beslissing op het verzoek op te schorten, heeft de President inhoudelijk gevolg gegeven aan een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging zonder echter daaraan een door Rapid te stellen zekerheid te verbinden, waardoor de belangen van Ungerer bij nakoming, althans zekerheidstelling voor de betaling van de bij vonnis vastgestelde bedragen in ernstige mate en op onevenredige wijze zijn geschaad.

Grief 2:

In de beschikking a quo overweegt de President ten onrechte:

"Nu Rapid Metaal de bevoegde autoriteit in Denemarken heeft gevraagd het arbitrale vonnis te vernietigen, in welke procedure de

zaak geheel opnieuw zal worden onderzocht, dient thans in elk geval de beslissing omtrent het gevraagde verlof te worden aangehouden, totdat definitief is beslist in deze zaak."

Grief 3:

De President heeft ten onrechte als uniek argument aangevoerd, dat Rapid Metaal de bevoegde autoriteit in Denemarken heeft gevraagd het arbitraal vonnis te vernietigen, hetgeen dan zal leiden tot een procedure, waarin de zaak geheel opnieuw zal worden onderzocht.

Grief 4:

De President heeft in de beschikking a quo overwogen:

"De President is het voorshands niet eens met de stelling van Ungerer, dat in de bevoegdheidskwestie door de Rechtbank al is beslist."

In het incidenteel appel:

Ten onrechte heeft de Rechtbank het exequatur niet geweigerd op grond van art. V lid 1 sub a en lid 2 van het Verdrag van New York inzake de tenuitvoerlegging van Buitenlandse Scheidsrechtelijke Uitspraken".

4. De beoordeling

4.1 Blijkens hun toelichting richten alle grieven van Ungerer zich in de kern tegen het feit, dat de President onder meer heeft overwogen en dienovereenkomstig heeft beschikt, dat thans in elk geval de beslissing omtrent het gevraagde verlof tot tenuitvoerlegging in Nederland van het Arbitraal Vonnis d.d. 8 februari 1994, zaaknummer 6949/HV, van het Internationaal Hof van Arbitrage van de Internationale Kamer van Koophandel, gewezen tussen partijen wordt opgeschort totdat definitief is beslist in een procedure die Rapid heeft aangespannen bij de Rechtbank in zee- en handelszaken te Denemarken.

4.1.1 In die procedure vordert Rapid, dat Ungerer wordt verplicht te erkennen dat het sub 1 bedoelde Arbitraal Vonnis nietig is en wordt opgeheven, waartoe zij aanvoert dat de arbitragecommissie niet bevoegd is geweest om de zaak, welke geëindigd is met het bovengenoemde vonnis van 8 februari 1994, te behandelen.

4.1.2 Blijkens hetgeen Rapid in haar verweerschrift in het principaal appel/hoger beroepschrift in het inci-

denteel appel naar voren brengt, leidt zij de door haar gestelde onbevoegdheid van het Internationaal Hof van Arbitrage af uit het bepaalde in artikel V, lid 1 sub a en lid 2 sub a van het ten deze toepasselijke Verdrag op 10 juni 1958 te New York gesloten over de erkenning en tenuitvoerlegging van buitenlandse scheidsrechterlijke uitspraken, Trb. 1959, nr 58, verder te noemen: "het verdrag".

4.2 Het Hof is van oordeel dat het aanhangig zijn van de sub 4.1 en 4.1.1 bedoelde procedure bij de Deense rechter onvoldoende grond oplevert om de beslissing op het verzochte verlot tot tenuitvoerlegging op te schorten.

4.2.1 Bij de stukken bevindt zich een door beide partijen en door de arbiters ondertekende opdracht tot arbitrage, een zogenaamde "Schiedsauftrag", waarin partijen onder II het doel van de arbitrageprocedure samenvattend formuleren. Rapid geeft daarin de redenen aan waarop zij haar oordeel baseert, dat het Hof van Arbitrage niet bevoegd is van de vorderingen van Ungerer kennis te nemen.

Voorts wordt sub IVa van genoemde "Schiedsauftrag" nogmaals als punt van geschil geformuleerd: "In hoeverre is het Hof van Arbitrage bevoegd om te beslissen inzake de eis in conventie en de eis in reconventie met inachtneming van de arbitrageovereenkomst?"

4.2.2 Op grond van de uitvoerige motiveringen sub AI en II van het arbitraal vonnis komt het Hof van Arbitrage tot de slotsom dat het bevoegd is een vonnis uit te spreken inzake de eisen in conventie en in reconventie, nu er (I) een effectief arbitraal beding aanwezig is, dat (II) alle onderwerpen van geschil van de eis in conventie en van de eis in reconventie omvat en de door gedaagde (-Rapid-) hiertegen ingebrachte bedenkingen ongegrond zijn.

4.2.3 Het Hof is van oordeel, dat niet gezegd kan worden, dat het Hof van Arbitrage, gelet op de zeer zorgvuldige beschouwingen en overwegingen die het in zijn vonnis van 8 februari 1994 aan zijn bevoegdheid heeft gewijd, niet in redelijkheid tot de aanname van die bevoegdheid en de omvang daarvan heeft kunnen komen. Partijen zijn dan ook in beginsel gehouden zich aan dat vonnis te onderwerpen. Het feit dat thans een procedure aanhangig is tot vernietiging van dat arbitraal vonnis doet daaraan niet af.

4.2.4 Dit oordeel strookt ook met het systeem van het verdrag, dat immers beoogt de voortgang van in de afwikkeling van geschillen in het internationale handelsverkeer te bevorderen

4.2.5 Anders dan de President, is het Hof van oordeel, dat artikel VI van het verdrag ruimte laat voor beoor-

deling of de beslissing over de tenuitvoerlegging al dan niet dient te worden opgeschort. Op grond van het vorenoverwogene is het Hof van oordeel dat opschorting van de beslissing in dit geval niet dient plaats te vinden.

4.3 Het bovenstaande brengt met zich mee, dat de beslissing, waarvan beroep, niet in stand kan blijven; nu aan de voorwaarden voor het verlot als bedoeld in artikel IV van het verdrag is voldaan, dient het verlot tot tenuitvoerlegging te worden verleend.

4.4 De grieven II en III van Ungerer slagen; bij grief I heeft Ungerer dan geen belang meer evenmin als bij grief IV, zodat die grieven geen bespreking meer behoeven.

De grief van Rapid wordt, zoals uit het bovenstaande volgt, verworpen.

4.5 Rapid dient, als in het ongelijk te stellen partij, in de kosten van de procedure verwezen te worden.

5. De beslissing

Het Gerechtshof:

In het principaal appel:

Vernietigt de beschikking, waarvan beroep.

Verleent Ungerer alsnog verlot tot tenuitvoerlegging van de uitspraak d.d. 8 februari 1994 door het Internationaal Hof van Arbitrage te Kopenhagen tussen partijen gewezen.

Verklaart deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad.

In het incidenteel appel:

Wijst af het primaire verzoek en subsidiaire verzoek.

In het principaal en incidenteel appel:

Veroordeelt Rapid in de kosten van beide instanties aan de zijde van Ungerer begroot op f. 770,-- terzake griffierechten en f. 3.470,-- terzake salaris procureur.

Aldus gegeven door mrs Wibaut-Schreurs, raadsheer, Voorzitter, Klaufus, vice-president, en Koster-Vaags, Raadsheer en uitgesproken ter openbare terechtzitting van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch van 28 oktober 1994 door mr Klaufus, vice-president, in tegenwoordigheid van de heer Jakobs, waarnemend Griffier.

P. Jakobs.

W.C.A. Klaufus.